

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED, Szerkesztőség: Somogyi uccsa 22., 1. em., Telefon: 23-33. Kiadóhivatal kölcsonkőnyvár és jegyiroda: Aradi uccsa 8. Telefon: 15-06. Nyomda: Löw Linót uccsa 19. Telefon: 13-06. Távirat és levélcím: Délmagyarország Szeged

Szerda, 1934 március 14.

Ara 12 fillér

X. évfolyam, 59. sz

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 12, vasár- és ünnepnap 20 fill. Hirdetések felvétele tarifa szerint. Megjelentéskor hirtő kivételével naponta reggel

A paprikarendelet végrehajtása

Ha az irányított gazdaság megszervezése tekintetében példaként lehetne tekinteni mindazt, ami a szegedi paprikatermelők frontján végbement, úgy gondoljuk, hogy az irányított termelés legmeggyőződésebb propagálói is meggondolnák, szabad-e tovább folytatni akciójukat s nem kell-e megvárniok azt az időt, amikor a terv és annak végrehajtása között nem lesznek bejárhatatlan távolságok.

Hogy a paprikaszövetség gondolata indokolt-e s hogy maga a szövetség működése alkalmas lehet-e a paprikatermelők érdekeinek védelmére, arról már elmondottuk véleményünket. Most csak azt akarjuk szövegíteni, ami e kétségtelenül jószándéku és jóhiszemű terv megvalósítása körül volt észlelhető. Az első, ami szembeötlött, az a példátlanul heves ellenzés volt, amivel a paprikatermelők fogadták — ki tudja megmondani —, vagy a rendeletet, vagy azokat, akik a rendelet propagálása érdekében körükben megjelentek. Nem kell attól félni, hogy a termelők nem ismerik fel a maguk érdekeit s ellenzik azt is, ami előnyüket szolgálná. A kisgazdasztály nem egyszer bizonyította már azt be, hogy minden más polgári osztálynál több érzékkel és tisztább s öntudatosabb ítélőképességgel ismeri fel a neki kínált intézményeknek és reformoknak előnyeit és hátrányait. Amikor az érdekek felismeréséről van szó, akkor a kisgazdák nagyon ritkán tévednek, mindenestre sokkal ritkábban, mint a dolgozó polgárságnak akármelyik rétege.

Amikor tehát a paprikatermelők elkecseregve hallgatták meg a szónokokat s most igazán nem keressük, hogy a rendelet, vagy a szónokok hatottak-e ilyen módon rájuk, akkor komoly jelentőséget kell tulajdonítani ennek az elégedetlenségnek. Ha már áttérünk a szabad termelésről az irányított termelésre, akkor legalább az új termelési rendszer részesei legyenek megelégedve ezzel a változással. A szabad termelés helyett a termelés irányítását nem azért propagálják, mert a fogyasztóknak, vagy a kereskedelemnek érdekeit akarják megvédeni, hanem azért, mert a termelőosztály érdekei követelik meg felfogásuk szerint ezt a rendszerváltoztatást. S ha maguk a termelők nem elégedettek, ha azok fogadják ellenkezéssel és izgalommal a rendeletet, akik érdekét akarják szolgálni, akkor valahol komoly hiba van s a legelső feladat ennek a hibának kiküszöbölése.

A budapesti ügyvédi kamara közgyűlése áttért a törvényhozás akarata folytán a képviselői rendszerre s amihez eddig mindegyik budapesti ügyvédnek joga volt, azt ezúttal csak az ügyvédek egy töredéke gyakorolhatja. A szegedi paprikatermelők is követik a budapesti ügyvédek példáját, mert 140-en gyakorolták azt a jogot, amit — nyolcezer, vagy kilencezer paprikatermelő gyakorolhatott. A budapesti ügyvédeknek mégis van egy fölényük a szegedi paprikatermelők fölött, az nevezetesen, hogy a budapesti ügyvédek Bu-

dapesten tarthatják meg a közgyűlésüket, míg a szegedi paprikatermelők a szegedi paprikatermelők szövetségét nem alakíthatták meg Szegeden. Így történt azután, hogy 9000 választó közül csak száznegyven jelent meg s egy elenyésző kisebbség dönthetett azokról a kérdésekről, amelyekben az elhatározás joga valamennyi szegedi paprikatermelőt megillette. Nem gondoljuk, hogy ez a megoldási mód megnyugtatóan hat azokra a termelőkre, akiket a városi autóbuszok — nem szállítottak fel Budapestre. (Egyébként mióta van a városi autóbuszoknak joguk utasokat Szegedről Budapestre szállítani?)

S ha a szegedi paprikatermelők — ezrei megtudják azt, hogy az a száznegyven megbízható, kiválogatott, *gutgesinnt* és tauglich termelő, kiket *közfelkiáltott* a szövetség vezetőségébe, nem hisszük, hogy ezt a választást az irányított termelés mellett agitációs anyagként körükben fel lehetne használni. Először is a megválasztottnak kisebbik fele nem paprikatermelő. *a megválasztottnak nagyrésze csak a szalonna tetejéről ismeri a paprikát.* Meltőztassanak most idefigyelni: a *közgyűlésen* csak azok vehettek részt, akik hely-

hatósági bizonyítvánnyal igazolták, hogy paprikatermelők, de a *szövetség irányításában* már résztvehetnek *szalon-paprikaszakértők* is. Ugy látszik, a rendeletet úgy hajtják végre, hogy a szövetség közgyűlésén való megjelenéshez sokkal több szakértelmet követelnek meg, mint a szövetség irányításához.

A szegedi paprika ügye nemcsak a szegedi paprikatermelők. De ha csak azoké volna, akkor is megkövetelhetne magának olyan figyelmet s olyan odaadást, amilyen minden személyi törekvéstől mentesíteni képes lett volna ezt a jószándéku és jóhiszemű elgondolást. De a szegedi paprikából él a város, az iparosok, a kereskedők, a szabad pályán lévők s még a tisztviselők is megérik azt, hogy a szegedi paprika termelése, feldolgozása és árubaocsátása biztosítja-e a vele foglalkozóknak a megélhetésüket. Szeged számára ez a kérdés nem — személyes ügy, hanem a legelsőrendű közügy s a legelsőrangú közgazdasági kérdés. Attól tartunk, jogsáka azok a megjegyzéseink, hogy ami eddig a paprikagazdálkodás irányítása érdekében történt, az nem mindenben felel meg ennek a Szeged számára elsőrendű közügy érdekeinek és szolgálatának.

Nyelvchatalmi konferencia a dunai kérdés rendezése céljából ?

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Több prágai lap olyan híreket közöl, hogy rövidesen nyelvchatalmi konferencia ül össze Svájcban a dunai probléma végleges rendezése céljából. Prágai hivatalos körökben kételkedéssel fogadják ezeket a híreket és nem hiszik, hogy belátható időn

belül összeülhetne ilyen széleskörű konferencia a dunai probléma megoldására. Azt viszont nem tartják kizártnak, hogy rövidesen tárgyalások indulnak meg egyrészt Olaszország, Magyarország és Ausztria, másrészt a többi dunai állam között.

A római találkozó

Gömbös Gyula miniszterelnök Mussolininél és XI. Pius pápánál

Dollfuss is megérkezett Rómába

Róma, március 13. Gömbös Gyula miniszterelnök kedden délelőtt részletesen megbeszélte az előre kiküldött magyar szakértőkkel a tárgyalások egész anyagát és tájékozódott az eddigi helyzetről. A tárgyalások után gépkocsin a Pantheonba hajtatott, ahol hatalmas babérkoszorút helyezett el először II. Viktor Emmánuel, majd I. Umberto király sírjára. Utána a Névtelen Katona sírjához hajtatott és ott szintén hatalmas babérkoszorút helyezett el, majd gépkocsin a Palazzo Veneziaába hajtatott, hogy Mussolinivel találkozzék.

Senni gróf főszertartásmester fogadta a kapuban Gömbös miniszterelnököt és felvezette a diszterembe, ahol Suvich külügyi államtitkár üdvözölte, majd bevezette a Duce dolgozószobájába.

Ekkor megkezdődött az első tanácskozás, amely több mint másfélóra hosszat tartott. A másfélórás tanácskozáson mindvégig résztvett Suvich külügyi államtitkár is.

A Mussolinivel folytatott tanácskozás után

Gömbös miniszterelnök visszatért a magyar követségre, ahol Villani követ dezsönét adott tiszteletére. Délután 4 órakor látogatást tett Chigi hercegnél, a máltai lovagrend nagymesterénél, utána Sincero biborost látogatta meg a Vatikánban.

Gömbös Gyulát XI. Pius pápa kedden este 7 órakor ünnepélyes magánkihallgatáson fogadta. A miniszterelnök a Vatikánban Barcza György szentszéki magyar követtel jelent meg. Kíséretében volt még Apórácz Gábor báró, a külügyminisztérium politikai osztályának főnöke, Antal István sajtófőnök, Luttor Ferenc prelátnak. A miniszterelnök és kísérete a vatikáni Szent Damazus udvarára kevéssel 7 óra előtt érkezett. Itt ünnepélyesen fogadták a magyar miniszterelnököt és felkísérték a Vatikán második emeletére. A Szent Kelemen-teremben a pápai testőrség diszszakasza tiszteletgett. Miután a főudvarmester bejelentette a magyar miniszterelnököt, azonnal fogadta és Gömbös Gyula miniszterelnök feltűnően hosszú ideig